

Nr 22.

Ankom till riksdagens kansli den 17 mars 1931 kl. 1 e. m.

*Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckta motioner
angående tull å manioka-, tapioka- och arrowrot.*

I två likalydande, till bevillningsutskottet hänvisade motioner, nr 116 i första kammaren av herr *Clemedtson* m. fl. och nr 161 i andra kammaren av herr *Jönsson* i Boa m. fl., har hemställts, »att riksdagen måtte besluta, att manioka-, tapioka- och arrowrot måtte beläggas med en importtull av 10 kronor per 100 kilogram».

Beträffande den till stöd för förslaget förebragta motiveringen får utskottet hänvisa till motionen nr 116 i första kammaren.

Manioka- och arrowrot äro upptagna i gällande tulltaxa under nr 47 med tullfrihet. Beteckningen tapioka lär i detta sammanhang avse samma slag av rötter som manioka. Uttrycket tapiokarot har emellertid vid senaste revision av tulltaxan ansetts kunna uteslutas ur densamma. Införas ifrågavarande rötter i pulveriserat skick, hänföras de, om varan tillsatts med sillmjöl eller andra ämnen, som göra densamma användbar endast såsom kreatursfoder, till nr 161, kreatursfoder etc., fritt från tull, och eljest till nr 88 — — — mjöl av andra vegetabilier, ej hänförligt till annat nummer, med en tull av 6 kronor 50 öre för 100 kilogram.

Utskottet.

Gällande tull-
bestämmelser.

Sveriges införsel av ifrågavarande rötter, hänförliga till nr 47 i gällande tulltaxa, utgjorde:

Införseln.

år 1925	1,533 ton
» 1926	1,496 »
» 1927	892 »
» 1928	4,074 »
» 1929	4,768 »
» 1930 (preliminär uppgift)	1,217 ».

Av de upplysningar, som kommit utskottet tillhanda, framgår, att manioka- och arrowrot i allmänhet icke komma till användning såsom råvara inom limämnesindustrien. Ett undantag härifrån utgöra de rötter, som införas av Svenska Tändsticks Aktiebolaget för dess klistertillverkning. För detta ändamål förmalas rötterna här i landet

Utskottets
yttrande.

utan fränskiljande av vare sig skal eller växtfibrer. Ett dylikt klistler lär vara starkt bindande mellan papper och trä, varför det visat sig mycket lämpligt vid tillverkning av tändsticksaskar, särskilt för export på länder med varmare klimat. Emellertid användes inom tändsticks-industrien även potatisstärkelse i ej ringa omfattning för tillverkning av klistler, och undersökningar lära alltjämt pågå i syfte att bereda den inhemska varan ökad användning för omförmälda ändamål.

Tändsticksbolagets användning av ifrågavarande rötter under åren 1925—1927 samt 1930 belöpte sig enligt uppgift till sammanlagt 5,138 ton, d. v. s. samma kvantitet som dessa år importerats till landet. Den avsevärda ökningen av införseln åren 1928 och 1929 har enligt uppgift berott därpå, att varan då jämväl kommit till användning såsom svinfoder.

Enär av de inhämtade upplysningarna framgår, att de rötter av här ifrågavarande slag, vilka inom landet icke förbrukas såsom kreatursfoder, nästan uteslutande finna användning inom tändsticksindustrin, vars tillverkning till ojämförligt största delen exporteras, och då restitution vid exporten åtnjutes av erlagd tull för i tillverkningen ingående råvaror, skulle införandet av tull å varan icke kunna leda till förverkligande av det med motionerna avsedda syftmålet att vinna ökad avsättning för svenskt potatismjöl. Med hänsyn härtill har utskottet, utan att i övrigt ingå på de skäl, som kunna anföras mot det föreliggande förslaget, ansett sig böra avstyrka bifall till detsamma.

Utskottet hemställer sålunda,

att de likalydande motionerna I: 116 av herr Clemetson m. fl. och II: 161 av herr Jönsson i Boa m. fl., angående tull å manioka-, tapioka- och arrowrot, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 17 mars 1931.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande: herrar Nilsson i Kristianstad, Örne, Bergman, Boman*, Ericson i Obergå, Leander, Jönsson i Boa*, Nylander i Stockholm, Olsson i Ramsta, Björklund, Olsson i Golvvasta, Wohlin*, Olsson i Gävle, Wahlmark, Forssberg, Åström, Östergren, Ericson i Boxholm, Werner och Heiding.

* Icke närvarit vid justeringen av betänkandet.